

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7. marca 2012 v Bratislave v trestnej veci proti obvinenému **L. V. a spol. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy spáchaný formou účasti** podľa § 21 písm. c/ k § 144 ods. 1 Tr. zák. a iné, vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. Tp 76/2011, o sťažnostiach obvinených L. V. a R. P. a prokurátora proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie z 1. marca 2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených L. V. a R. P. a prokurátora **sa z a m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e

Obvinení L. V., R. P. z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a D. S. z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sa od 22. augusta 2011 nachádzajú vo väzbe pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. k § 144 ods. 1 Tr. zák. (u obvineného V.) a formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. ako aj za prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. (u obvineného P.), ktoré mali prví dvaja obvinení spáchať v podstate tak, že obvinený V. si mal u obvineného R. P. objednať vraždu J. K. za odmenu 33 000 €, realizovanú dňa 23. februára 2010 okolo 14.50 hod. v meste Š. obvineným R. P. viacerými ranami z útočnej pušky vzor 58 strieľajúceho z vozidla Audi R56 na J. K. šoférujúceho motorové vozidlo zn. Ford Focus.

Obvinený D. S. pre trestný čin vraždy spolupáchateľstvom s obvineným L. V. podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb., ktorý mali spáchať

tak, že v súčasnosti už nebohý M. K. si mal u obvineného L. V. objednať vraždu J. M., ktorého na základe tejto objednávky mal dňa 28. decembra 2000 v čase o 20.50 hod. v S. obvinený V. zasiahnuť výstrelmi zo samopalu kalibru 7,62 z idúceho motorového vozidla Octávia, ktoré mal šoférovať obvinený S.. Poškodený J. M. idúci na motorovom vozidle Peugeot 605 po zásahoch strelami na mieste zraneniam podľahol. Obvinenému V. mal objednávateľ K. zaplatiť o vražde M. 500 000 Sk.

Dňa 17. februára 2012 obdržal Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica návrh prokurátora na predĺženie lehoty väzby u všetkých troch obvinených o päť mesiacov, konkrétne do 24. augusta 2012.

Sudca pre prípravné konanie uvedeného Špecializovaného trestného súdu uznesením z 1. marca 2012, sp. zn. Tp 76/2011, podľa § 76 ods. 3 Tr. por. u obvinených L. V. a R. P. predĺžil lehotu trvania väzby do 22. mája 2012. Podľa § 79 ods. 1 Tr. por. obvineného D. S. prepustil z väzby na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu podali obvinení L. V. a R. P. do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť. Rovnakým spôsobom zahlásil sťažnosť proti napadnutému uzneseniu u všetkých troch obvinených aj prokurátor.

V písomnom odôvodnení sťažnosti obaja obvinení prostredníctvom svojho obhajcu uvádzajú, že výrok napadnutého uznesenia o predĺžení lehoty trvania väzby je nesprávny. Z troch podmienok uvedených v § 76 ods. 3 Tr. por., ktoré musia byť splnené na predĺženie lehoty trvania väzby v prípravnom konaní, považujú za splnenú len podmienku včasnosti podania návrhu na jej predĺženie. Ďalšie dve podmienky – obtiažnosť veci alebo iné dôvody, pre ktoré nebolo možné skončiť trestné stíhanie a existencia hrozby zmarenia alebo podstatného sťaženia dosiahnutia účelu trestného konania v prípade ich prepustenia na slobodu, podľa názoru obvinených, splnené neboli.

V prípade včasného spojenia oboch trestných vecí na spoločné konanie, ktoré obhajca navrhoval už 30. augusta 2011 by nedošlo k duplicitnému vykonávaniu dôkazov vrátane vypracovania ďalšieho znaleckého posudku o duševnom stave obvineného V., čo by samotné konanie urýchlilo. Okrem toho vyšetrovatelia zasielali obhajcovi vyrozumenie o plánovaných

úkonoch bez uvedenia konkrétnych mien svedkov, ktorých mienili vyslúchnuť, čím bránili obhajobe, aby sa na ich výsluch pripravila. Úkony sa plánovali na tie isté termíny, takže následne sa museli posúvať.

V závere sťažnosti obvinení tvrdia, že neexistujú dôvody na ich trestné stíhanie a už vôbec na ich väzobné stíhanie. Vraždu mohli spáchať aj iné osoby, ktoré mali s K. priamy spor. Dôkaznú situáciu v oboch, dnes už spojených trestných veciach považujú za nulovú.

Z týchto dôvodov navrhujú, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie Špecializovaného trestného súdu a oboch obvinených prepustil z väzby na slobodu.

Prokurátor v písomnom odôvodnení sťažnosti vyslovuje nespokojnosť s tým, že sudca pre prípravné konanie neakceptoval jeho návrh na predĺženie lehoty väzby o 5 mesiacov a túto predĺžil len o dva mesiace, t.j. do 22. mája 2012. Rovnako nesúhlasí s rozhodnutím o prepustení obvineného D. S. na slobodu. Vzhľadom na obtiažnosť veci (vraždu a úkladnú vraždu) ako aj na predpokladané ukončenie vyšetrovania po ukončení znaleckého dokazovania vo vzťahu ku skúmaniu duševného stavu bola navrhovaná lehota na predĺženie väzby, podľa prokurátora, primeraná k povahe a obtiažnosti veci.

K dôvodnosti trvania „útekovej“ väzby u obvineného D. S. prokurátor uviedol, že síce rešpektuje rozhodnutia EŠLP a Ústavného súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukázal sudca pre prípravné konanie, keď tohto obvineného prepustil na slobodu, ale rozhodnutia týchto súdov nie sú prameňom práva a sú právne záväzné len v konkrétnej veci, v ktorej boli vydané.

U obvineného D. S. existuje dôvodná obava z konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. v prípade jeho ponechania na slobode. Svedok G. aj po vznesení obvinenia zotrval na svojej výpovedi, pričom výpovede rodinných príslušníkov obvineného S. považuje prokurátor za nevierohodné.

Prokurátor preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil oba výroky napadnutého uznesenia a sám rozhodol o predĺžení lehoty väzby o 5 mesiacov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nadriadený orgán príslušný na rozhodnutie o týchto sťažnostiach v intenciách § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal na neverejnom zasadnutí správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce. Dospel k záveru, že podané sťažnosti nie sú dôvodné.

Sudca pre prípravné konanie po konštatovaní pretrvávajúceho dôvodu väzby u obvinených V. a P. v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a dodržaní lehoty na podanie návrhu na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní (§ 76 ods. 2 Tr. por.) správne ustálil tiež existenciu dôvodov pre takéto predĺženie trvania väzby tak, ako ich predpokladá ustanovenie § 76 ods. 3 Tr. por.

Pri skúmaní splnenia dôvodov predĺženia väzby osobitnú pozornosť venoval otázke plynulosti vykonávania úkonov. Túto plynulosť podrobil sudca podrobnej analýze každého z vykonaných úkonov, ako to vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého uznesenia na strane 9 a nasl. Reagoval tak aj na námietky obvinených a ich obhajcov, ktoré boli vznesené už pred rozhodnutím o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby a tvoria obsah neskôr podaných sťažností obvinených po rozhodnutí o predĺžení lehoty väzby. So závermi tejto analýzy sa stotožňuje aj Najvyšší súd, vrátane konštatovaného vytvorenia časového priestoru potrebného na vyhotovenie tam uvedeného znaleckého posudku, a to do 22. mája 2012 ako hraničného dátumu predĺženia väzby u obvinených V. a P.. V opačnom prípade by sa stala reálnou hrozba zmarenia alebo podstatného sťaženia dosiahnutia účelu vedeného trestného konania.

V prípade obvineného D. S., rovnako ako aj u predchádzajúcich oboch obvinených sa sudca pre prípravné konanie správne zameril najprv na zodpovedanie otázky, či naďalej trvá dôvod väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., odlišný od dôvodu väzby u obvinených V. a P. (§ 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.). Väzba tohto obvineného bola doposiaľ odôvodnená „hrozbou vysokého trestu“. Sudca pre prípravné konanie dospel k záveru,

že z následne vykonaných dôkazov nevyplývajú skutočnosti, ktoré by tento dôvod väzby posilňovali v rovine jeho udržateľnosti ako jediného väzobného dôvodu posudzovaného v kontexte primeranosti lehoty konkrétneho trestného konania.

Na tomto základe obvineného S. prepustil z väzby na slobodu, čím sa zisťovanie dôvodov na predĺženie lehoty väzby u tohto obvineného stalo bezpredmetným.

V súvislosti s námietkou prokurátora, pokiaľ sudca pre prípravné konanie odôvodňoval pominutie dôvodu väzby u obvineného S. poukazom aj na rozhodnutia ESLP je potrebné uviesť, že i keď tieto nemajú všeobecnú záväznosť, ako to uvádza prokurátor, svojou autoritatívnosťou, sú s ňou zrovnateľné.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosti obvinených L. V. a R. P. ako aj prokurátora ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 7. marca 2012

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová